

[Bouet.]

Indtægt at have, saa faar du ingen Skat. Men jeg tror, at langt den overvejende Del af Københavns Borgere vil foretrække det, vi har foreslaaet, at de fik en Skattenedsættelse ved 10 pCt.s Nedgang af Skatten, fremfor en mindre Nedgang i eller en fuldstændig Revision af Skatteraterne vilde have faaet.

Det vilde sikkert være det mest rationelle og rigtigste at foreslaa, at Rateskalaen blev helt forandret. Men naar man ser, hvilken Modtagelse dette forholdsvis ubetydelige Forslag har faaet, kan man ane, hvilken Behandling et Forslag om en fuldstændig Revision af Skatteraterne vilde have faaet. Det vilde for øvrigt være overordentlig vanskeligt at udforme et Forslag derom, fordi der udkræves det administrative Maskineri til Udregning af, hvorledes Forholdet vilde stille sig.

Jeg vil derfor hævde, at det, vi har foreslaaet her, er noget, som det var naturligt at man gik ind paa, og det staar for mig som noget unaturligt, at netop Socialdemokratiet, der er saa stærkt interesseret i Valg, ikke har kunnet følge os, saaledes at det, der vilde ske, hvis man ikke kunde foretage en Skattenedsættelse, var, at Københavns Borgere fik Anledning til at tale med om dette Spørgsmaal, men at man altsaa her Arm i Arm med de to andre demokratiske Partier paa det kraftigste nedslaar det af os stillede Forslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne var meget utilfreds med mine Udtalelser om Lovforslaget og ikke mindre utilfreds med Venstres Stilling til dem. Saa utilfreds var det ærede Medlem, at han endogsaa lod sig henrive til en Bemærkning om, at naar vi fra Venstres Side gik imod dette sammen med to andre Partier her i Tinget, skulde det ærede Medlem vide at drage Lære af denne vor Stilling til Sagen; en æret Partifælle af det ærede Medlem raabte begejstret Hør i den Anledning. Mon vi ikke snart kunde være enige om her i Tinget, at det er saglige Spørgsmaal, vi har til Behandling, og at vi har at tage Stilling til dem ud fra saglige Betragtninger og ikke ud fra de Betragtninger, som jeg meget vel forstaar ligger til Grund for det ærede Medlems Bemærkning, hvori jeg mærkede ligesom en svag Klang af Trusel.

Jeg tror, at det ærede Medlem paa den Baggrund, som her foreligger, skulde afholde sig fra at true. Thi hvad jeg har sagt til det ærede Medlem, er, at jeg sympatiserer med alle Bestræbelser, ogsaa det ærede

Medlems, for at tilvejebringe Lettelser for Skatteborgerne, men det maa dog ikke blive kun paa Papiret, saadanne Lettelser tilvejebringes.

Sæt nu, at det ærede Medlem fik sit Lovforslag gennemført, og vi til næste Aar fik et Skattevalg i Anledning af, at man ikke naaede 10 pCt. ned fra det nuværende Grundbeløb, og at dette Valg resulterede i, at det førende Parti i Københavns Kommunalbestyrelse, Socialdemokratiet, gik af med Sejren. Nu vel, saa tog man Problemet op igen næste Aar. Der skulde da ske et Fald paa 15 pCt. i Grundbeløbet, men det indtraadte ikke. Man skred atter til et Skattevalg, og atter fik det førende Parti Medhold fra Vælgerens Side, og Faldet indtraadte ikke. Nu kommer det tredje Aar, nu skal Grundbeløbet sættes ned med 20 pCt., og naturligvis, jo større Nedsættelsen skal være, des mere tiltrækkende er Udsigten til den for den Skatteborger, som skal betale. Det er da muligt, at han det tredje Aar siger: nu er det 20 pCt., altsaa en Femtedel af det, jeg har maattet betale i de senere Aar, som Skatten skal nedsættes med, det vil jeg alligevel have gennemført. Saa sejrer det ærede Medlems Opfattelse, og saa bliver Resultatet, at denne Nedsættelse skal finde Sted.

Hvis der da ikke er Mulighed derfor, hvis den faste Overbevisning, som det ærede Medlem her har forsikret os er til Stede hos ham, viser sig at være bygget paa Sand, ja, saa betyder det jo ikke andet end, at saa skal Kommunen i det paagældende Aar og i de følgende, saa længe der overhovedet er noget at spise op, spise det. Saa betyder det, at man ved Lovgivning giver Anvisning paa et Formueforbrug, en Opspisning af Stadens Kapitalformue.

Jeg har tidt hævdet overfor det ærede Medlem, at en saadan Fremgangsmaade dog vist neppe er anvendelig; men jeg er ganske rede til at støtte det ærede Medlem i Bestræbelserne for at tilvejebringe en saadan Udgiftsnedgang her i København, at den kan komme til at resultere i Skattelempelser for Borgerne, enten det saa skal ske paa Grundlag af den bestaaende Skattelovgivning eller vi skal søge Lettelser tilvejebragt ved Ændring i den Skala, som fastlagdes i 1919 som midlertidig og senere i 1925 indtil videre. Jeg ser ikke rettere end, at dette betyder en Tilslutning fra min Side til det ærede Medlems Bestræbelser samtidig med, at jeg maa hævde, at det ikke er muligt at faa disse Bestræbelser omsat til Virkelighed ad den Vej, som det ærede Medlem ønsker at gaa.